

lett hitelt nyújt, úgy, hogy a kötvények az első három évben előnyös módon pénzzé tehetőek, amennyiben az angol bank fizetőkép-telen nem lesz, ez pedig természetesen a vi-tág összeomlásáig meg nem történhetik.

Ha mindez nem használ, akkor valóban rosszul áll az angol állam hitele. El kell te-lát készülnünk a kölcsön nagy sikerére, melyet azután világgá kiáltolnak. A falat oly iz-letes, hogy szinte sajnálják a kisemberektől, akik pedig szintén szeretnék részt venni a hazafias áldozatkészségben.

Tizennégy és fél milliót jegyezték Szegeden.

— Nyolcszázmilliót jegyzett az ország. —

(Saját tudósítónktól.) Tegnap ért véget or-szágszerte a nemzeti hadikölcsön jegyzése. Az egyes városok jelentéséből megközelítő pon-tossággal már is meg lehet állapítani, hogy impozáns sikert ért a magyar hadikölcsön-jegyzés. A szegedi jegyzések végleges ered-ményét most már módunkban áll közölni. A jegyzett összeg **14,537,300 koronát**. A tizen-négy és fél millió jegyzése a következőképen oszlik meg az egyes szegedi bankoknál és intézményeknél:

Az Osztrák-Magyar Bank-nál	1,500,050
Királyi adóhivatalnál	24,300
Postahivataloknál	134,900
Csongrádi Takarékpénztár-nál	5,200,000
May R. Miksa cégnél	3,750,000
Kéziművesbanknál	500,000
Alföldi Takarékpénztárnál	32,000
Kereskedelmi és Iparbank-nál	2,000,000
Szegedi Bankkegyesületnél	219,000
Szécsi-banknál	768,000
Szegedi Hitelbank	409,050
Összesen:	14,537,300

A postahivataloknál ezután is elfogadnak jegyzéseket. — A szegedi mérnök- és építész-egyesület 4700 koronát jegyzett a hadiköl-csönre.

A hadikölcsön jegyzésének eredményé-ről a félhivatalos Budapesti Tudósító ma dél-

után jelenti: A hadikölcsön jegyzésének ha-tárdeje hétfőn lejárt. A jegyzési helyek nagy számánál fogva és a tömeges jegyzések kö-vetkeztében pontos eredményt véglegesen csak napok múlva lehet megállapítani. Ideig-lenes adatokból is már megállapítható azon-ban, hogy a jegyzett összeg eléri a 800,000,000 és hogy az összeg végleges megállapodás szerint inkább emelkedni, mint csökkenni fog. E rendkívül kedvező eredménynek, amely igen előnyös fényt vet az ország közgazdasági te-herbirására és a lakosság minden rétegének hazafias áldozatkészségére, megelégedéssel kell eltölteni mindazokat, akik a hadikölcsön sikeréhez hozzájárultak. (Közli a miniszter-elnökség sajtóosztálya.)

A vidéki jegyzések eredményét itt kö-zöljük:

Szabadkáról jelentik: Várakozáson felül lesz az az összeg, amit Szabadkán, a szabad-kai pénzügyintézetekben és egyéb jegyzési helye-ken a nemzeti hadikölcsönre jegyezték. A pénzügyintézetek az anyag feldolgozásával még nem készülhettek el s így csak megközelítő-leg állapítható meg a teljes összeg, de na-gyon valószínű, hogy meg fogja közelíteni a **tizenkét millió koronát**.

Aradról jelentik: Óriási meglepetéssel zá-ródott ma este Aradon a nemzeti kölcsön jegyzése. Számszerűleg ugyan **19,856,650 ko-rona** az az összeg, amelyet az esti órákban az összes aradi bankok által bementett jegyzé-sék kitesznek, de valójában egészen bizonyos, hogy a **kerék husz millióhoz** még szükséges **143,350 korona** is jegyezve van, mert egyes pénzügyintézetek még éjjelkor is dolgoznak a jegyzések kiszámításán s a helyes összeg a legnagyobb valószínűség szerint ki tesz husz-milliót.

A makói bankok közül az Arad-ésanádi takarékpénztár már lezárta a jegyzést, melyet az újabb rendelet alapján aligha nem újra meg fog kezdeni. A jegyzések összege ennél a banknál egyébként meghaladja a 800 ezer koronát, míg az összes makói bankoknál mintegy **másfél millió korona** összegben je-gyeztek.

Nagybecskerekéről jelentik: A hatósági és egyes testületi jegyzésekkel az összes jeg-zés jóval meg fogja haladni a **két milliót**.

Temesvárról jelentik: A Temesvári Első Takarékpénztárnál egyedül mintegy három millió koronát jegyezték és több olyan inté-zet van Temesvárott, melynél meghaladta a jegyzés az egy millió koronát. Temes megye minden községe részt vett a jegyzésben és Temesváron a jegyzések összege megközelíti a tizenégy millió koronát.

Kecskemétről jelentik: Kecskemét népe büszkévé tevő lelkesedéssel, erején felüli ál-dozatkészséggel vette ki részét a nemzeti köl-csön jegyzéséből s a helyi jegyzések **tulha-ladják a hétmilliót**.

HIREK

0000

Adjunk karácsonyi ajándékot a határvédő katonáknak.

(Saját tudósítónktól.) A melegen érző szív újabb és újabb akciókat indított. Az Augusztus-gyorssegély, a Pro Patria jellegű keskeny vasgyűrűk, mind a jól felfogott tet-tek szükségének, a nemes jótékonyságnak su-gallatai. Az emberek, a szegények épügy, mint a gazdagok, áradó szívvel, szükös avagy tehetős anyagi helyzeteiknek megfe-lelően, jólélekkel és készségesen tesznek ele-get a nagy cél, a nagy feladat egy-egy óha-jának. Adakoznak, mert szívük minden so-haja, vérük minden hulláma adakozásra szó-lítja, buzdítja őket.

A tél beállta újabb akciókat teremtett. A szállongó hópílékkel együtt újabb, fokozot-tabb érzések ihavatták be az emberek lelkét. Mindenki a maga lelkét nézte csak, nem a másét és gondolta, hogy a zuzmarás tél, a je-ges, fagyos idő ugyan hol, ugyan hogyan ta-lálja a harcra fiukat. A szállongó hópílék a szent karácsony közeledését hozták hírül az itthonmaradtaknak, a szent karácsonyt, melyet ki tudja hol, ki tudja hogyan ünnepel meg a harcterek családja...

Az elmélyedés és gondoskodás közelebb hozta az emberekhez ezt a gondolatot és megszületett az újabb akció, a **karácsonyi ajándékok** akciója. Kicsiny barna dobozok, telve sok-sok szeretetteljes hazai holmival, ez

Az első tűzben.

Emlékezés a port-arthuri torpedó-támadásra.

Tikavara, japán tiszt, mint az **Osiva** torpedóhajó parancsnoka, az első volt azok között, akik a Port-Arthur előtt állomáscső hadihajókat megtámadták. Tikavara az alábbiakban elmondja a port-ar-thuri éjjeli támadás hiteles törté-netét.

Amint hajómon elfoglaltam helyemet, megnéztük az orosz hadihajók állását jelző térképeket és láttuk, hogy minékünk a **Pallada** és a **Cárevics** hadihajók lesznek leg-könnyebben megközelíthetők. Ugy határoz-tuk, hogy először a Pallada ellen lövünk ki egy torpedót, a parancsnoki hajó pedig a **Cárevics**-et támadja meg. A szívem hango-san dobogott, mert egy szempillantás alatt kellett véghezvinnem egy olyan feladatot, melyre hosszú éveken át készülődtünk. Két-három ezer méternyire lehettünk, amikor észrevettem, hogy a Pallada előttünk békésen horgonyozik. Kiadtam a parancsot, hogy em-bereim készen legyenek, a szócsován pedig leszóltam a gépésznek: „Teljes gőzzel elő-re!” Az éjszaka sötét volt, a hadihajó erő-sen ki volt világítva és fénylett az éjszaká-ban. A hadnagyom felsietett a parancsnoki hidra és jelentette, hogy minden rendben van. Már oly közel értünk, hogy a Pallada hadjá-nak körvonalait kivehettem. Ugy vettem észre, mintha egyszerre nagy megrázás kelet-keznék a fedélzeten, bár már négen nyugod-nia kellett volna az egész legénységnek. Ami-kor már csak negyvenöt eseményre lehet-

tünk a Pallada-tól, már meg is érttem a mozgolódás okát. Észrevettem bennünket! Hallottuk a parancsszavakat és láttuk, hogy különféle jelzéseket adnak. Nem volt haborzói való időm és ezért megparancsoltam a gé-pésznek, hogy legnagyobb sebességgel halad-junk. Parancsomra kétszáz méterről kilőttük az első torpedót. Amint észrevettem, az orosz hajót a parancsnoki hid irányában ta-lálta. Alig hogy kirepült a torpedó, a „sárga szivar“, az oroszok tüzelni kezdtek. Ha igaz, hogy az oroszok álmukból ébredtek fel, akkor nem lehet tőlük ezért a gyorsasá-gért a dícséretet megtagadni. A hidegvé-re-met egy pillanatra sem vesztettem el és azon-nal visszaindultam.

Visszavonulóban boldogan tapasztalhat-tuk, hogy az első torpedó elérte célját. Magas vízhullám csapott fel előttünk, a robbanást előre jelezte. Egy perc múlva már jelentet-ték, hogy két új torpedó áll lövésre készen. Erre Port-Arthur felé fordultunk újra és nemsokára egy nagy hadihajó körvonalai bontakoztak ki előttünk. Előre, előre, ez volt az egyetlen gondolatom.

Hirtelenül feltűnt nem messze a **Cárevics**-től, amely orrával felénk fordult, egyik torpedóhajónk. Ha nem tévedek, a **Sinome** volt, amely teljes sebességgel rohant a **Cárevics**-nek. Pilótám megragadta a karni, hogy figyelmem a **Cárevics**-re irányítsa. Hir-telenül egy másik torpedóhajó jelent meg ugyanazon a helyen, amelyet a mi hajóra-junkból küldtek ide. Parancsnoka, egy bátor katona, támadott, de nem abban az irányban, mint a másik, mert másként a **Cárevics** fény-esóvájába került volna. Így történt, hogy mikor négyszáz méterre előrehaladt, az első

lövés érte. Hirtelenül átláttam, hogy a vég-zetes perc elérkezett. Parancsot adtam:

— Teljes gőzzel előre! Torpedócsövek lö-vésre készen!

Rövid gondolkodás után elhatároztam, hogy a hajót előlről veszem célba, mert itt volt legtöbb esélyem, hogy láthatatlan mara-dok. Teljes sebességgel előre mentem, két tor-pedót elsütöttem, de nem tudom, melyik ta-lált. Abban a pillanatban, amikor a torpedó-ember az emeltyűt meg akarta nyomni, ránk esett a **Cárevics** fénykévéje. Kétségbeesett ki-abálás és riadt parancsszavak után tüzeltünk. Az első löveg a hajónk elé esett, a többiek ro-pogva és fűtyülve a tengerbe estek. Torpedó-im célt értek, a tenger szilaj felhullámszá-sa, hatalmas robbanás, magas vízoszlop tanusko-dott az eredményről. Nemsokára azt hittem, hogy ütött az utolsó óráim, mert a lövegek csak úgy záporoltak a hajómra.

Mikor elmentünk a **Cárevics**-től, észre-vettem, hogy a hátamon meg vagyok sebe-sítve, hívattam a hadnagyom, de a szeren-esétlen lenn feküdt ösztört lábbal. Sietős kötést tettem a sebemre.

Mikor megláttuk a **Mikaja**-t, hatalmas banyáj! kiáltások harsantak föl. De be kell vallanom, sokkal fáradtabb és tünnyebb vol-tam, semhogy örülni tudtam volna ezeknek a diadalordításoknak. **Togo** admirális meg-vizsgálta a torpedóhajókat és bátorított ber-nünket, különösen a sebesülteket. Engem Saseboba küldtek, hogy sebeimet rendszere-sen kezeljék.

Ezzel véget ért az első epizód, az 1904 február 8-án történt, híressé vált torpedó-támadás.